Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

https://tamilmanam.in/

Article Type: Original Article

Omens in Sangam Literature: A Socio-Cultural and Life-Oriented Study

Dr. R. Divya*,

Assistant Professor, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi.
* Correspondence: dhivyaudhithr@gmail.com,

Received: 22-01-2026; **Revised**: 24-01-2026; **Accepted**: 27-01-2026; **Published**: 01-02-2026

Abstract: Sangam literature serves as a temporal mirror accurately capturing the lifeways of ancient Tamils. In an era when human life was intricately intertwined with nature, it was a common practice for people to relate environmental changes and the behaviors of animals and birds to their future. Sangam literature identifies this as 'Nimittam' or 'Sakunam'. This article explores the various omens recorded in Sangam literature, their origins, classification, and social impact in detail. Specifically, it uses evidence to explain how omen-related elements—such as birds (Pul), lizards, chameleons (Ondhi), the Unnam tree, dreams, sneezing, and the twitching of body parts—influenced the psychology of heroes, heroines, and warriors. This research highlights how these beliefs were positioned at the intersection of the intellectual maturity and fears of the Sangam people, and how they eventually transformed into folk beliefs over time.

Keywords: Sangam Literature, Omen (Nimittam), Omen (Sakunam), Beliefs, Bird (Pul), Lizard, Unnam Tree, Dream, Virichi (Good Words), Tamil Culture,

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

சங்க இலக்கியத்தில் நிமித்தங்கள்:

ஒரு சமூக-பண்பாட்டு மற்றும் வாழ்வியல் ஆய்வு

*** முனைவர் ரா. திவ்யா**

உதவிப்பேராசிரியர், நல்லமுத்துக் கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி, பொள்ளாச்சி.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

பண்டைத் தமிழர்களின் வாழ்வியலைத் துல்லியமாகப் படம்பிடித்துக் காட்டும் காலக்கண்ணாடியாகச் சங்க இலக்கியங்கள் திகழ்கின்றன. மனித வாழ்வு இயற்கையோடு பின்னிப் பிணைந்திருந்த ஒரு காலத்தில், இயற்கையில் நிகழும் மாற்றங்களையும், விலங்கு மற்றும் பறவைகளின் செயல்பாடுகளையும் தங்களின் எதிர்காலத்தோடு தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கும் வழக்கம் மக்களிடையே பரவலாக இருந்தது. இதனை 'நிமித்தம்' அல்லது 'சகுனம்' என்று சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இக்கட்டுரை, சங்க இலக்கியங்களில் பதிவாகியுள்ள பல்வேறு நிமித்தங்கள், அவற்றின் தோற்றம், வகைப்பாடு மற்றும் சமூகத் தாக்கம் குறித்து விரிவாக ஆராய்கிறது. குறிப்பாக, புள் (பறவை), பல்லி, ஓந்தி, உன்ன மரம், கனவு, தும்மல் மற்றும் உடலுறுப்புகள் துடித்தல் போன்ற நிமித்தக் கூறுகள் எவ்வாறு தலைவன், தலைவி மற்றும் போர் வீரர்களின் உளவியலில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின என்பது குறித்துச் சான்றுகளுடன் விளக்கப்படுகிறது. சங்க கால மக்களின் அறிவு முதிர்ச்சிக்கும், அச்சத்திற்கும் இடையிலான ஒரு புள்ளியில் இந்த நம்பிக்கைகள் எவ்வாறு நிலைபெற்றிருந்தன என்பதையும், அவை காலப்போக்கில் நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகளாக உருமாற்றம் பெற்ற விதத்தையும் இந்த ஆய்வு வெளிப்படுத்துகிறது.

திறவுச் சொற்கள்

சங்க இலக்கியம், நிமித்தம், சகுனம், நம்பிக்கைகள், புள், பல்லி, உன்ன மரம், கனவு, விரிச்சி, தமிழர் பண்பாடு.

1. சங்க கால நம்பிக்கைகளின் தோற்றமும் பரிணாமமும்

சமூகத்தின் பண்பாட்டு விழுமியங்களை எடுத்தியம்புவதில் நம்பிக்கைகள் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பிடிக்கின்றன. மனிதன் ஒரு சமூகப் பிராணியாக உருவெடுத்த காலத்திலிருந்தே, அவனது சுயநலமும், சமுதாய உணர்வும் ஒன்றிணைந்து பல்வேறு நம்பிக்கைகளை உருவாக்கி வளர்த்து வந்துள்ளன. இவை வெறும் கற்பனைகள் அல்ல; மாறாக, இவை தலைமுறை தலைமுறையாகக் கடத்தப்பட்டு வரும் ஒரு சமூக மரபாகும். மனித வாழ்வின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை ஒவ்வொரு

நிலையிலும் பல்வேறு நம்பிக்கைகள் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. இவையே மனிதனை இயக்கும் ஆற்றலாகச் செயல்படுகின்றன என்பதைச் சங்க இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

பழங்கால மனிதன் தன்னைச் சுற்றியுள்ள இயற்கையை உற்று நோக்கினான். இயற்கையின் சில புதிரான செயல்களுக்கும், மனித வாழ்க்கையில் ஏற்படும் விளைவுகளுக்கும் இடையே ஒரு தொடர்பிருப்பதாக அவன் நம்பினான். இந்த நம்பிக்கைகள் பெரும்பாலும் அவனது அன்றாடத் தேவைகளில் இருந்தும், பாதுகாப்பற்ற உணர்வுகளில் இருந்தும் உருவானவை. சு. சக்திவேல் தனது 'நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள்' என்னும் நூலில் குறிப்பிடுவது போல, மனிதன் நாகரிகம் அடைந்த போதிலும் அவனது பழங்குடி மனநிலை அவனை விட்டு முழுமையாக நீங்கவில்லை. பழங்கால மனிதன் தன் சூழலில் நடக்கும் காரியங்களுக்குக் காரணம் கண்டறிய முடியாத நிலையில், இயற்கையைக் கட்டுப்படுத்த விரும்பிச் செய்வினைகளில் (Magic) ஈடுபட்டான். பிற்காலத்தில் இந்தச் செய்வினைகளின் தாக்கம் குறையும் போது, அவை நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகளாக உருமாற்றம் பெற்றன.

தீமைகளிலிருந்து தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதும், நன்மைகளை நாடுவதும் மனிதனின் அடிப்படை இயல்பாகும். தங்களின் செயலில் வெற்றி கிடைத்தால் அதனை நன்மையாகவும், தோல்வி கிடைத்தால் அதனைத் தீமையாகவும் கருதிய மக்கள், அந்த முடிவுகளைத் தீர்மானிக்கும் சில குறியீடுகளை உருவாக்கிக் கொண்டனர். இந்தக் குறியீடுகளே 'நிமித்தங்கள்' என்று அழைக்கப்பட்டன. ஒரு வளர்ச்சி அடைந்த மனிதனிடம் ஆயிரக்கணக்கான நம்பிக்கைகளும், நூற்றுக்கணக்கான வழக்கங்களும் இருப்பதாகச் சமூக அறிவியல் கலைக்களஞ்சியம் குறிப்பிடுவதைக் க. காந்தி தனது ஆய்வில் சுட்டிக்காட்டுகிறார். இந்த நம்பிக்கைகள் எந்தக் காலத்தில் உருவாயின என்பதைத் துல்லியமாகக் கூற இயலாது என்றாலும், அவை மனித நாகரிகத்தின் தொடக்கத்திலிருந்தே அவனுடன் பயணிக்கின்றன என்பது நிதர்சனமான உண்மையாகும்.

2. நிமித்தம் மற்றும் நம்பிக்கை: சொல்லும் பொருளும்

நம்பிக்கை என்ற சொல்லின் வேர் சங்க காலத்திலிருந்தே கையாளப்பட்டு வருகிறது. ஆங்கிலத்தில் 'Belief' என்று அழைக்கப்படும் இச்சொல்லுக்கு இணையான 'நம்பு' என்னும் சொல், தொல்காப்பியத்தில் உரிச்சொல் அடியாகப் பிறந்த எச்சமாகக் காட்டப்படுகிறது. "நம்பு மேவு நசையா கும்மே" (தொல். சொல். 329) என்று தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுவதன் மூலம், தொடக்கத்தில் இச்சொல் 'விருப்பம்' என்ற பொருளில் கையாளப்பட்டதை அறிய முடிகிறது. பின்னர், இது விருப்பத்திலிருந்து 'நம்பிக்கை' என்னும் ஆழமான பொருளுக்கு மாறியது.

நற்றிணையில் இச்சொல் ஆளப்படும் விதமானது, அது அக்கால மக்களின் மனநிலையில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தைத் தெளிவாக விளக்குகிறது. இரவு நடுசாமத்தில் சேரிப் பெண்கள் பேசும் சில சொற்களை ஒரு தலைவி 'நம்பிக்கையோடு' கேட்டு வருந்துவதாக ஒரு பாடல் குறிப்பிடுகிறது. "சேரியம் பெண்டிர் சிறுசொல் நம்பிச்..." (நற். 175:7-8) என்னும் இவ்வரியில், பிறர் சொல்லும் சொற்களின் மீது மக்கள் கொண்டிருந்த அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையை உணர முடிகிறது. இத்தகைய நம்பிக்கைகள் காலப்போக்கில் வாழ்வின் பின்னே நிகழவிருக்கும் நன்மை தீமைகளை முன்னே உணர்த்தும் அறிகுறிகளாக மாறின.

நிமித்தம் என்னும் சொல் பின்னர் நிகழவிருக்கும் நிகழ்வுகளை முன்னரே அறிவிக்கும் குறியீடாகக் கருதப்படுகிறது. இதனை இக்காலத்தில் 'சகுனம்' என்று குறிப்பிடுகிறோம். சங்க இலக்கியங்களில் 'சகுனம்' என்னும் வடமொழிச் சொல்லாட்சி எங்கும் காணப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது; மாறாக, 'நிமித்தம்' என்னும் சொல்லே அனைத்து இடங்களிலும் கையாளப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாகப் பாலை நில மக்கள் ஓந்தியையும், முல்லை நில மக்கள் விரிச்சியையும் நிமித்தமாகப் பயன்படுத்தினர். மனிதன் தான் முடிவெடுக்க இயலாத இக்கட்டான சூழலில் இருக்கும் போது, இயற்கையில் நிகழும் மாற்றங்களை ஒரு வழிகாட்டியாகக் கொண்டு செயல்பட்டான். இந்த உளவியல் ரீதியான சார்பு நிலையே நிமித்தங்கள் உருவாக அடிப்படையாக அமைந்தது.

கலைச்சொல்	**சங்க இலக்கிய விளக்கம்**	**நவீன காலப் பொருள்**
நிமித்தம்	முன்னறிவிக்கும் அறிகுறி	சகுனம் (Omen)
நம்பு	விருப்பம் / ஆர்வம்	உறுதி (Belief)
விரிச்சி	நற்சொல் கேட்டல்	தெய்வ வாக்கு (Oracle)
புள்	பறவை சகுனம்	பொதுவான பறவை

3. நிமித்தங்களின் வகைப்பாடும் சமூகத் தாக்கமும்

சங்க இலக்கியங்களில் நிமித்தங்கள் இரண்டு பெரும் பிரிவுகளாகப் பகுக்கப்படுகின்றன: நன்னிமித்தங்கள் மற்றும் தீநிமித்தங்கள். ஒரு செயலைத் தொடங்கும் போது அல்லது பயணத்தை மேற்கொள்ளும் போது தோன்றும் அறிகுறிகள் அந்தச் செயலின் வெற்றியை அல்லது தோல்வியைத் தீர்மானிப்பதாக மக்கள் நம்பினர். வியக்கத்தக்க வகையில், சங்க இலக்கியப் பாடல்களில்

நன்னிமித்தங்களைக் காட்டிலும் தீநிமித்தங்களே அதிக அளவில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இது மனித மனம் இயல்பாகவே ஆபத்துகள் குறித்துக் கொண்டிருந்த அதிகப்படியான விழிப்புணர்வையும் அச்சத்தையும் காட்டுகிறது.

இயற்கையில் நிகழும் சாதாரண நிகழ்வுகளுக்கும், மனித வாழ்வில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கும் இடையே ஒரு காரண காரியத் தொடர்பை மக்கள் கற்பித்துக் கொண்டனர். காலச்சூழலில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், விலங்குகளின் நடமாட்டம், பறவைகளின் ஒலி போன்றவை நிமித்தங்களாக வடிவம் பெற்றன. இந்த நிமித்தங்களை உணர்ந்து சொல்லும் ஒரு தனிப்பட்ட வர்க்கமே சங்க காலத்தில் இருந்தது; அவர்கள் 'நிமித்திகர்கள்' என்று அழைக்கப்பட்டனர். மன்னர்கள் போருக்குப் புறப்படும் முன்னரோ அல்லது ஏதேனும் ஒரு புதிய தொழிலைத் தொடங்கும் முன்னரோ இந்த நிமித்திகர்களிடம் ஆலோசனை கேட்டே செயல்பட்டனர்.

சங்க கால மக்கள் அஃறிணைப் பொருள்களைக் கொண்டே பெரும்பாலும் நிமித்தங்களை அறிந்தனர். இது மனித இனத்தின் அறியாமையைச் சுட்டிக்காட்டுவதாக ஒருபுறம் தோன்றினாலும், மறுபுறம் அவர்கள் இயற்கையோடு எவ்வளவு நெருக்கமாக வாழ்ந்தார்கள் என்பதையும் மெய்ப்பிக்கிறது. கண் துடித்தல், தும்மல் வருதல் போன்ற உடலியல் மாற்றங்களும், கனவு காண்பது போன்ற உளவியல் நிகழ்வுகளும் கூட நிமித்தங்களாகவே கருதப்பட்டன. குறிப்பாகப் பல்லி நிமித்தம், புள் நிமித்தம், ஓந்தி நிமித்தம் போன்றவை இலக்கியங்களில் விரிவாகப் பேசப்படுகின்றன.

4. புள் நிமித்தமும் பண்டைய நாகரிக ஒப்பீடும்

பறவைகளின் இயக்கத்தைக் கொண்டு நிமித்தம் அறியும் முறை 'புள் நிமித்தம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. 'புள்' என்பது பறவையைக் குறிக்கும் பொதுவான சொல்லாகும். ஒரு முக்கியச் செயலை மேற்கொள்கின்ற போது நல்ல நேரத்தையும், பறவை சகுனத்தையும் பார்ப்பது தமிழ் மக்களிடம் தொன்றுதொட்டு இருந்து வரும் வழக்கமாகும். இத்தகைய நம்பிக்கைகள் பண்டைய தமிழர்களிடம் மட்டுமல்லாது, கிரேக்கம் மற்றும் உரோமானிய நாகரிகங்களிலும் செழித்து வளர்ந்திருந்தன என்பதை வரலாற்றுச் சான்றுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

க. காந்தி தனது 'தமிழர் பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும்' என்னும் நூலில் குறிப்பிடுவது போல, கிரேக்கர்களிடம் நாள் பார்த்தல், சகுனம் பார்த்தல் மற்றும் மந்திரவாத நம்பிக்கைகள் மிகுதியாக இருந்தன. உரோமானியர்கள் போருக்குப் புறப்படும் போது எலி கீச்சிடுதல், குதிரைகள் கனைத்தல், யானைகள் பிளிறுதல் போன்றவற்றைத் துர்நிமித்தங்களாகக் கருதிப் பின்வாங்கினர். தமிழகத்திலும் இதே போன்ற ஒரு நிலை நிலவியது. தொல்காப்பியம் நேரம் பார்ப்பது மற்றும்

நிமித்தம் பார்ப்பது குறித்து மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறது: "அச்சமும் உவகையும் எச்சம் இன்றி நாளும் புள்ளும் பிறவற்றின் நிமித்தமும்" (தொல். பொருள். 85:16-17).

புறநானூற்றில் 204-ஆவது பாடலில், ஒரு புலவர் தாம் ஒருவரைப் பார்க்கச் சென்ற போது எதிர்கொண்ட தடையைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, "புள்ளும் பொழுதும் பழித்தல் அல்லதை" என்று கூறுகிறார். அதாவது, தான் சென்ற காரியம் வெற்றி பெறாததற்குப் புறப்பட்ட நேரமும், எதிரே வந்த பறவை நிமித்தமுமே காரணம் என்று அவர் கருதுவதைக் காண முடிகிறது. அகநானூற்றில் தலைவிக்கு நல்வாய்ப்பாகப் புள் நிமித்தம் அமைந்த செய்திகள் உள்ளன. "புனை வினை நல் இல புள்ளும் பாங்கின" (அகம். 141) என்று தலைவி மகிழ்ச்சியோடு குறிப்பிடுவதன் மூலம், புள் நிமித்தம் அவளது மனதிற்கு எத்தகைய ஆறுதலைத் தந்தது என்பதை அறியலாம். குறிப்பாகத் தலைவியின் தோள் வலப்புறம் துடிப்பதையும், காக்கைப் புள் கரைவதையும் தலைவன் வரப்போகும் செய்தியாக அவர்கள் கொண்டனர்.

பறவை வகை	**நிமித்தப் பொருள்**	**இலக்கியச் சான்று**
காக்கை	விருந்தினர் வருகை / தலைவன் திரும்புதல்	குறுந்தொகை 210
கூகை (ஆந்தை)	சாவு / தீய நிகழ்வு	புறநானூறு 280
வெண்குருகு	இடப்பெயர்வு / மழை அறிகுறி	அகநானூறு 141
புள் (பொது)	பயண வெற்றி / தோல்வி	புறநானூறு 204

5. காக்கை: விருந்தினர் வருகையின் தூதுவன்

சங்க இலக்கியங்களில் காக்கை என்பது வெறும் ஒரு பறவை மட்டுமல்ல, அது ஒரு முக்கியமான நன்னிமித்தக் குறியீடாகும். காக்கை கரைந்தால் வீட்டிற்கு விருந்தினர் வருவார் அல்லது பிரிந்து சென்ற தலைவன் திரும்புவான் என்பது சங்க காலம் முதல் இன்று வரை தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ள ஒரு நம்பிக்கையாகும். குறுந்தொகையில் மாரோக்கத்து நப்பசலையார் பாடிய ஒரு பாடல் இவ்வுண்மையை உறுதிப்படுத்துகிறது.

"விருந்து வரக் கரைந்த காக்கையது பலியே" (குறுந். 210) என்னும் வரி, காக்கை கரைந்த காரணத்தால் விருந்தினர் வருகையை அறிந்த தலைவி, அதற்குக் கைமாறாகப் பலிச் சோறு வழங்கியதைக் குறிப்பிடுகிறது. இதனால் 'காக்கை பாடினியார்' என்றே ஒரு பெண் புலவர்

அழைக்கப்படும் அளவுக்கு இப்பறவை நிமித்தத் துறையில் முக்கியத்துவம் பெற்றது. தலைவன் வரும் செய்தியை முன்கூட்டியே அறிவிக்கும் ஒரு நம்பிக்கைக்குரிய தூதுவனாகக் காக்கை பார்க்கப்பட்டது. இத்தகைய நம்பிக்கைகள் ஒரு சமுதாயத்தின் அறிவு வளர்ச்சியையும், பண்பாட்டுப் பின்னணியையும் புலப்படுத்தும் களமாக அமைகின்றன என்று கோமதி சங்கர் தனது 'சமூகவியல் நோக்கில் நீதி இலக்கியம்' என்னும் நூலில் விளக்குகிறார்.

6. பல்லி நிமித்தம்: வீட்டின் உள்நின்று உரைக்கும் வாக்கு

சங்க இலக்கியங்களில் நன்னிமித்தங்களைப் பற்றிப் பேசும் போது, பல்லி நிமித்தமே மிக அதிக அளவில் சுட்டப்படுகிறது. பல்லி எழுப்பும் ஒலியும், அது சொல்லும் திசையும் கொண்டு எதிர்கால நிகழ்வுகளைக் கணிக்கும் கலை தமிழர்களிடம் மிக நுணுக்கமாக வளர்ந்திருந்தது. குறிப்பாகத் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து சென்றிருக்கும் காலங்களில், தலைவியின் வருத்தத்தைப் போக்கப் பல்லி ஒரு நற்செய்தி சொல்லும் கருவியாகச் செயல்பட்டது.

6.1. பல்லியின் ஒலியும் தலைவியின் ஆறுதலும்

தலைவியைப் பிரிந்து பொருள் ஈட்டச் சென்ற தலைவன், தான் வருவதாகச் சொல்லிச் சென்ற பருவம் வந்தும் திரும்பாத நிலையில், தலைவி வருத்தத்தில் ஆழ்ந்திருப்பாள். அப்போது வீட்டில் இருக்கும் பல்லி ஒலிப்பதைக் கேட்டுத் தோழி ஆறுதல் கூறுவாள். நற்றிணையில் காப்பியஞ் சேந்தனார் பாடிய 246-ஆவது பாடல் இதனை அழகாகப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது: "இடூஉ ஊங்கண் இனிய படூஉம்; நெடுஞ் சுவர்ப் பல்லியும் பாங்கில் தேற்றும்" (நற். 246). நெடிய சுவரில் இருக்கும் பல்லி இனிய ஒலியை எழுப்பி, தலைவன் வரப்போவதை உறுதிப்படுத்துவதாகத் தோழி கூறுகிறாள். இங்கு பல்லியின் ஒலி 'தேற்றுதல்' (தேறுதல் அளித்தல்) என்று குறிக்கப்படுவது கவனிக்கத்தக்கது. பல்லியின் ஒலிக்கு ஒரு மொழி சார்ந்த மதிப்பினை சங்க கால மக்கள் வழங்கியிருந்தனர் என்பதை இது காட்டுகிறது.

6.2. பல்லி நிமித்தமும் பிற அறிகுறிகளும்

நிமித்தங்கள் எப்போதும் தனித்துச் செயல்படுவதில்லை; சில சமயங்களில் அவை ஒன்றிணைந்து வரும் போது அந்த நம்பிக்கையின் வேகம் அதிகரிக்கிறது. கலித்தொகையில் பல்லியின் ஒலியோடு தலைவியின் கண்ணும் துடிப்பது ஒருசேரக் கூறப்படுகிறது: **"பல்லியும் பாங்கொத் திசைத்தன. நல்லெழில் உண்கணும் ஆடு லிடனே"** (கலித். 77). பெண்களுக்கு இடது கண் துடிப்பது நன்னிமித்தமாகும். இங்கு பல்லி ஒலிப்பதும், இடது கண் ஆடுவதும் இணைந்து தலைவன் வரப்போகும் செய்தியைத் தலைவிக்குத் திண்ணமாகத் தெரிவிக்கின்றன. பல்லி நிமித்தம் பற்றிய

குறிப்புகள் அகநானூற்றில் 9, 88, 151, 289, 351, 387 ஆகிய பாடல்களிலும், நற்றிணையில் 98, 169, 246, 333 ஆகிய பாடல்களிலும் காணப்படுகின்றன.

6.3. விலங்குகளும் நிமித்தமும்

மனிதர்கள் மட்டுமல்லாது விலங்குகளும் கூட நிமித்தங்களைக் கொண்டு தற்காத்துக் கொண்டன என்ற சுவாரசியமான பதிவு நற்றிணையில் உள்ளது. நற்றிணை 98-ஆவது பாடலில், ஒரு முள்ளம்பன்றி வயலில் வைக்கப்பட்ட பொறியில் நுழைய முயலும் போது, அருகிலிருந்த பல்லி 'பட் பட்' என ஒலிக்கிறது. அந்த ஒலியைக் கேட்ட பன்றி, அது தனக்கு ஏற்பட்ட ஒரு எச்சரிக்கை நிமித்தமாகக் கருதி மெல்லப் பின்வாங்கித் தன் குகைக்குத் தப்பிச் செல்கிறது**. "தாழாது பாங்கர்ப் பக்கத்துப் பல்லி பட்டென..."** என்று தொடங்கும் இவ்வரி, சங்க கால மக்கள் இயற்கையின் நுண்ணிய அசைவுகளை எவ்வளவு கூர்ந்து கவனித்தனர் என்பதற்குச் சான்றாகும்.

7. ஓந்தி நிமித்தம்: பாலை நிலத்தின் வழிகாட்டி

பாலை நிலத்தின் கடும் வெப்பத்திலும், வறட்சியிலும் பயணம் செய்யும் மக்களுக்கு 'ஓந்தி' அல்லது 'ஓதி' (பச்சோந்தி) ஒரு முக்கியமான நிமித்தக் குறியீடாக இருந்தது. ஓந்தி நிறம் மாறும் தன்மையுடையது என்பதையும், அதன் முதுகின் அமைப்பு கூர்மையான அரிவாள் போன்றது என்பதையும் சங்கப் புலவர்கள் நுணுக்கமாகப் பதிவு செய்துள்ளனர்.

நற்றிணையில், **"வேனில் ஓதி பாடு நடை வழலை"** (நற். 92) என்று அதன் நடை விவரிக்கப்படுகிறது. குறுந்தொகையில் முதிய ஆண் ஓந்தி நிமித்தம் காட்டுவது பற்றி ஒரு முக்கியமான பாடல் உள்ளது: **"வேதின வெரிநின ஓதி முது போத்து ஆறுசெல் மாக்கள் புள்கொள, பொருந்தும் சுரனே சென்றனர்"** (குறுந். 140). இதன் பொருள், வழியில் செல்பவர்கள் நிமித்தமாகக் கொள்ளும்படி ஒரு முதிய ஆண் ஓந்தி வலப்பக்கமாகச் செல்கிறது என்பதாகும். பாலை நிலத்தின் கடினமான பாதையில் செல்பவர்களுக்கு இத்தகைய நன்னிமித்தங்கள் பெரும் மனவலிமையைத் தந்தன. இருப்பினும், ஓந்தி நிமித்தம் பற்றிய செய்திகள் பிற்காலத்துப் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களிலோ அல்லது காப்பியங்களிலோ பெரிய அளவில் காணப்படவில்லை. இது சங்க காலத்தின் தனித்துவமான ஒரு நம்பிக்கையாகவே இருந்துள்ளது.

8. உன்ன மரம்: நாட்டின் நலம் காட்டும் உயிரியல் குறியீடு

சங்க இலக்கியத்தில் தாவரங்களை நிமித்தமாகக் கொள்ளும் வழக்கம் இருந்ததற்கு 'உன்ன மரம்' ஒரு முதன்மையான சான்றாகும். இம்மரம் ஒரு நாட்டின் அல்லது மன்னனின் நிலையை

முன்னறிவிக்கும் ஆற்றல் கொண்டதாக நம்பப்பட்டது. இது இன்றைய காலத்தில் அழிந்துவிட்ட ஒரு மரவகையாக இருக்கலாம் அல்லது வேறு பெயரில் இருக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறது.

8.1. உன்ன மரத்தின் இயல்புகள்

உன்ன மரத்தின் வேர்கள் ஆணிவேர் அற்றவை மற்றும் வலிமை குறைந்தவை. இதன் இலைகள் சிறியவை; பூக்கள் பொன்னிறமானவை. இம்மரத்தின் தனிச்சிறப்பு என்னவென்றால், ஒரு நாட்டிற்கு நன்மை வரப்போகிறது என்றால் அது தழைத்துப் பூத்துக் குலுங்கும்; கேடு வரப்போகிறது என்றால் உலர்ந்து காய்ந்துவிடும். "உன்னம் - ஒருவகைக் காட்டு மரம்; மிகவும் வலிமை உடையது" என்று சில குறிப்புகள் கூறினாலும், அதன் நிமித்தத் தன்மையே இலக்கியங்களில் அதிகம் பேசப்படுகிறது.

8.2. போர்க்கால நிமித்தங்களும் மன்னர்களும்

பதிற்றுப்பத்தில் சேர மன்னர்களைப் பற்றிய பாடல்களில் உன்ன மரம் ஒரு முக்கியமான இடத்தைப் பிடிக்கிறது. குறிப்பாக, காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் நார்முடிச்சேரலைப் பாடும் போது, "புன்கால் உன்னம் சாய..." (பதிற்றுப்பத்து 40:16) என்று குறிப்பிடுகிறார். பகைவர்கள் நிமித்தம் பார்த்த போது உன்ன மரம் காய்ந்து காட்டியதால் அவர்கள் தோல்வியைத் தழுவினர். இதற்கு மாறாக, நார்முடிச்சேரலுக்கு அது நன்னிமித்தம் காட்டியது.

தொல்காப்பியம் 'உன்னநிலை' என்னும் ஒரு துறையையே குறிப்பிடுகிறது. போர்க்களத்தில் புறமுதுகிட்டு ஓடாத மன்னர்களின் சிறப்பை உன்ன மரத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது இதன் பொருளாகும். புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, "துன்னரும் சிறப்பின் தொடுகழல் மன்னனை உன்னம் சேர்த்தி உறுபுகழ் மலிந்தன்று" என்று இலக்கணம் வகுக்கிறது.

மரத்தின் நிலை	**நிமித்தப் பலன்**	**இலக்கியத் தொடர்பு**
தழைத்துப் பூத்தல்	வெற்றி / நன்னிமித்தம்	மன்னனின் செல்வாக்கு உயர்தல்
கரிந்து / காய்ந்து போதல்	தோல்வி / தீநிமித்தம்	பகைவரின் வீழ்ச்சி
சாய்ந்து விழுதல்	நாட்டின் பேரழிவு	போரின் முடிவு

பதிற்றுப்பத்து 61-ஆவது பாடலில், கபிலர் செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனைப் புகழும் போது, உன்ன மரம் தீய சகுனம் காட்டினாலும், மன்னன் அதற்கு அஞ்சாமல் போர் மேல் சென்று வெற்றி பெற்றதாகக் குறிப்பிடுகிறார். "பொன்னின் அன்ன பூவின் சிறியிலைப் புன்கால் உன்னத்துப்

பகைவன் எங்கோ" என்னும் வரிகள், உன்ன மரம் காட்டும் நிமித்தத்தையே மீறித் தன் வீரத்தால் வெற்றி பெறும் மன்னனின் ஆற்றலை விளக்குகின்றன.

9. உடலியல் நிமித்தங்கள்: கண் துடித்தல் மற்றும் தும்மல்

மனித உடலில் தன்னிச்சையாக நிகழும் சில மாற்றங்கள் கூடச் சங்க காலத்தில் நிமித்தங்களாகவே பார்க்கப்பட்டன. இவை தனிமனித வாழ்வின் அன்றாட நிகழ்வுகளோடு தொடர்புடையவை.

9.1. கண் துடித்தல்

உடலின் உறுப்புகள் துடிப்பதை ஒரு குறியீடாகக் கொள்வது பண்டைத் தமிழர்களின் மரபு. குறிப்பாக, பெண்களுக்கு இடது கண்ணும் ஆண்களுக்கு வலது கண்ணும் துடித்தால் நன்மைகள் விளையும் என்று நம்பப்பட்டது. இதற்கு மாறாகத் துடித்தால் அது தீநிமித்தமாகக் கருதப்பட்டது. சிலப்பதிகாரத்தில் இந்திர விழா நாளில் மாதவிக்கு வலக்கண் துடித்தது அவளது துயரமான எதிர்காலத்திற்கு ஒரு முன்னறிவிப்பாக அமைந்தது. அதே சமயம் கண்ணகிக்கு இடக்கண் துடித்தது அவளுக்கு ஏற்பட்ட நன்னிமித்தமாகச் சிலம்பில் இளங்கோவடிகளால் சுட்டப்படுகிறது. கலித்தொகையில் தலைவிக்கு நன்னிமித்தமாக இடக்கண் ஆடிய செய்தி பதிவாகியுள்ளது: "நுண்ஏர் புருவத்த கண்ணும் ஆடும்".

9.2. தும்மல்

தும்மல் என்பது ஒரு இயற்கையான உடல் வினை என்றாலும், சங்க இலக்கியத்தில் அது ஒரு தனித்துவமான நம்பிக்கையோடு தொடர்புடையது. தும்மினால் பிறர் நம்மை நினைக்கிறார்கள் என்ற நம்பிக்கை சங்க காலத்தில் இருந்ததை வள்ளுவர் மிக அழகாகத் திருக்குறளில் பதிவு செய்துள்ளார். "தும்முச் செறுப்ப அழுதாள்..." (கு◌ுறள் 1318) என்னும் குறள், காதலன் தும்முவதைத் தடுத்த காதலி, யாரோ ஒருத்தி உங்களை நினைக்கிறாள் என்று ஊடல் கொண்டதைக் குறிப்பிடுகிறது. தும்மல் தொடர்பான நேரடியான சகுனப் பாடல்கள் சங்க நூல்களில் குறைவு என்றாலும், அது ஒரு பண்பாட்டு நம்பிக்கையாகத் தொடர்ந்து வந்துள்ளது என்பதை அறிய முடிகிறது.

10. உளவியல் நிமித்தங்கள்: கனவு மற்றும் விரிச்சி

நிமித்தங்கள் என்பது வெறும் காட்சிகளோ ஒலிகளோ மட்டுமல்ல, அவை மனிதனின் ஆழ்மனதின் வெளிப்பாடுகளாகவும் இருந்தன. கனவு காண்பது மற்றும் விரிச்சி கேட்டல் ஆகியவை இதில் முக்கியமானவை.

10.1. கனவுகள் (Oneiromancy)

கனவுகள் எதிர்காலத்தை முன்னறிவிக்கும் உளவியல் குறியீடுகளாகக் கருதப்பட்டன. கனவு காணும் காலத்தைப் பொறுத்து அதன் பலன்கள் மாறுபடும் என்ற நம்பிக்கை இருந்தது. இரவின் முன் யாமத்தில் காணும் கனவு தாமதமாகவும், பின் யாமத்தில் காணும் கனவு விரைவாகவும் பலிக்கும் என்று நம்பினர். பகலில் காணும் கனவு பலிக்காது என்ற நம்பிக்கையும் பரவலாக இருந்தது.

சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் புலவர்கள் கனவுகளை ஒரு உத்தியாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். கச்சிப்பேட்டு நன்னாகையார் என்னும் புலவர், தலைவி ஒருத்தி தான் கண்ட கனவைத் தோழியிடம் விவரிப்பதாகப் பாடியுள்ளார். சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி கண்ட தீக்கனவு மதுரை எரியப்போவதையும், கோவலன் கொல்லப்படப் போவதையும் முன்கூட்டியே உணர்த்தியது. அதே போல், கனவுகள் எச்சரிக்கை ஊட்டுபவையாகவும் அமைந்தன. குறுந்தொகையில் பறவைகள் சத்தம் எழுப்பி எச்சரிக்கை விடுக்கும் செய்திகள் கனவின் ஒரு பகுதியாகவே சித்திரிக்கப்படுகின்றன.

10.2. விரிச்சி கேட்டல் (The Oracle of Good Words)

முல்லைப்பாட்டில் விரிச்சி கேட்டல் என்னும் ஒரு அழகான சடங்கு விவரிக்கப்படுகிறது. ஒரு காரியம் கைகூடுமா என்று அறிய விரும்பும் மக்கள், தெய்வத்தின் முன்னால் மலர் தூவி நின்று, அங்கு நடமாடுபவர்கள் பேசும் சொற்களைக் கவனிப்பார்கள். அவர்கள் எதேச்சையாகப் பேசும் நல்ல சொற்களைத் தெய்வ வாக்காக (விரிச்சி) ஏற்றுக்கொள்வார்கள்.

தலைவன் போருக்குச் சென்றிருக்கும் போது, அவன் எப்போது திரும்புவான் என்று கவலையுடன் இருக்கும் தலைவிக்காக, முதுபெண்டிர் விரிச்சி கேட்கச் செல்வார்கள். ஒரு சிறிய இடைச்சிறுமி, கன்றைப் பார்த்து "உன் தாய் விரைவில் வருவாள்" என்று கூறுவதைக் கேட்ட முதுபெண்டிர், அதனை நன்னிமித்தமாக ஏற்றுத் தலைவியிடம் வந்து "தலைவன் விரைவில் வருவான்" என்று ஆறுதல் கூறுவார்கள். இது மக்களின் கவலையைப் போக்கும் ஒரு உளவியல் வடிகாலாகச் செயல்பட்டது.

11. நிமித்தங்களின் சமூகப் பயன்பாடும் அரசியல் தாக்கமும்

சங்க காலத்தில் நிமித்தங்கள் என்பது வெறும் தனிமனித நம்பிக்கைகளாக மட்டும் இருக்கவில்லை; அவை சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்த முடிவுகளையும் தீர்மானிக்கும் சக்தியாக இருந்தன.

- **போர் மேலாண்மை:** ஒரு வேந்தன் போருக்குப் புறப்படுவதற்கு முன் நிமித்திகர்களைக் கொண்டு நாள் மற்றும் புள்ளினை ஆராய்ந்தான். நிமித்தம் சரியாக அமையாத பட்சத்தில் போரைத் தள்ளி வைக்கும் வழக்கமும் இருந்தது.

- **பொருளாதார நடவடிக்கைகள்:** கடல் பயணம் மேற்கொள்ளும் வணிகர்கள், புள் நிமித்தம் மற்றும் விரிச்சி கேட்டுத் தங்களின் பயணத்தைத் தொடங்கினர். ஓந்தி வலமாகச் செல்வது போன்ற பாலை நில நிமித்தங்கள் வழிப்பறித் திருடர்களிடமிருந்து தங்களைக் காத்துக் கொள்ளும் குறியீடுகளாகவும் பயன்பட்டன.

- **குடும்ப உறவுகள்:** திருமணப் பேச்சுவார்த்தையின் போது பல்லி சொல்லும் நிமித்தம் மிகப்பெரிய அளவில் மதிக்கப்பட்டது. தலைவன் அனுப்பிய பெரியோர்கள் வரும் போது தோன்றும் அறிகுறிகள் அந்தத் திருமணத்தின் வெற்றியைத் தீர்மானித்தன.

- **இயற்கைப் பேரிடர்கள்:** எரிநட்சத்திரம் விழுதல், மரம் சாய்வது போன்ற தீநிமித்தங்கள் நாட்டிற்கு வரும் பெரும் ஆபத்தைக் குறிப்பதாகக் கருதி, அதற்கானப் பரிகாரச் சடங்குகளை மன்னர்கள் மேற்கொண்டனர். செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன் தீநிமித்தம் கண்டு தானம் வழங்கிய செய்தி இதற்குச் சான்றாகும்.

---

12. தொகுப்புரையும் முடிவுரையும்

சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் நிமித்தங்கள் மற்றும் நம்பிக்கைகள் என்பது பண்டைத் தமிழர்களின் வாழ்வியலோடு பின்னிப் பிணைந்த ஒரு நுணுக்கமான குறியீட்டு முறையாகும். மனிதன் இயற்கையின் மீது கொண்டிருந்த அச்சமும், அந்த இயற்கையையே தனக்கு ஆதரவாக மாற்றிக்கொள்ள விரும்பிய அவனது மனமுமே இத்தகைய நிமித்தங்களை உருவாக்கின.

நன்னிமித்தங்களை விடத் தீநிமித்தங்கள் இலக்கியங்களில் அதிகம் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளமை, சங்க கால மக்கள் ஆபத்துகள் குறித்துக் கொண்டிருந்த விழிப்புணர்வைக் காட்டுகிறது. அதே சமயம், பல்லி, காக்கை, ஓந்தி மற்றும் தாவரங்கள் வாயிலாக அவர்கள் நிமித்தம் கண்டது, அவர்கள் இயற்கையை எவ்வளவு ஆழமாக நேசித்தனர் என்பதையும், அதனுடன் எவ்வளவு நெருக்கமானத் தொடர்பைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதையும் மெய்ப்பிக்கிறது. இன்றைய அறிவியல் யுகத்திலும் கூட இத்தகைய நம்பிக்கைகள் 'நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகளாக' உருமாறித் தொடர்ந்து கொண்டிருப்பது, தமிழ்ப் பண்பாட்டின் நீடித்தத் தன்மையை உணர்த்துகிறது. சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் வெறும்

இலக்கியச் சுவையை மட்டும் வழங்காமல், அக்கால மக்களின் சமூக-உளவியல் நிலையைத் துல்லியமாகப் பதிவு செய்துள்ளன என்பதற்கு இந்த நிமித்தக் குறிப்புகளே மிகச்சிறந்த சான்றுகளாகும்.

துணைநூற்பட்டியல்

1. பரிமணம், அமா - புறநானூறு (தொகுதி 1). நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி)லிட்,அம்பத்தூர். சென்னை.முதற்பதிப்பு - ஏப்ரல் - 2004.
2. நற்றிணை பாலசுப்பிரமணியம் மு.வெ. (உரையாசிரியர்) நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி)லிட்,அம்பத்தூர். சென்னை.முதற்பதிப்பு - ஏப்ரல் - 2004.
3. நாகராசன்,வி.(உரையாசிரியர்), நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிட்,அம்பத்தூர். சென்னை.முதற்பதிப்பு - ஏப்ரல் - 2004.
4. செயபால்,இரா. (உரையாசிரியர்) ஐங்குறுநூறு (தொகுதி 1) நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிட்,அம்பத்தூர். சென்னை.முதற்பதிப்பு - ஏப்ரல் - 2004.
5. செயபால்,இரா. (உரையாசிரியர்) அகநானூறு, நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிட்,அம்பத்தூர். சென்னை.முதற்பதிப்பு - ஏப்ரல் - 2004.
6. க.காந்தி தமிழர் பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி, சென்னை- 600 113, பதிப்பு - 2003.
7. அய்யனர், வீ., - தமிழர்களின் சகுனங்கள் மற்றும் சாகித்யா பதிப்பகம், கனவுகள், K.புதூர், புதிய பாரதம், மதுரை, பதிப்பு-2003.

References

1. **Parimanam, A.** *Purananuru (Volume 1)*. New Century Book House (P) Ltd., 2004.
2. **Balasubramaniam, M. V., commentator.** *Narrinai*. New Century Book House (P) Ltd., 2004.
3. **Nagarajan, V., commentator.** *Kurunthogai*. New Century Book House (P) Ltd., 2004.
4. **Seyabal, Ira., commentator.** *Ainkurunuru (Volume 1)*. New Century Book House (P) Ltd., 2004.
5. **Seyabal, Ira., commentator.** *Agananuru*. New Century Book House (P) Ltd., 2004.
6. **Gandhi, K.** *Tamilar Pazhakkam Vazhakkangalum Nambikkaigalum (Customs and Beliefs of Tamils)*. International Institute of Tamil Studies, 2003.
7. **Ayyanar, V.** *Tamilarkalin Sagunangal Matrum Kanavugal (Omens and Dreams of Tamils)*. Sahitya Pathippagam / Pudhiya Bharatham, 2003.